

Нощта на падащите звезди

М Кристина Бътлър • Илюстрации Тина Макнотън

Издателство „Фют“

В една ясна лятна нощ таралежчето Ежко погледна през прозореца и замря. По тъмносиньото, меко като кадифе небе блестяха безброй звезди и току някоя политаше надолу и оставяше светла диря след себе си.

– Еха! Падащи звезди! – възкликна Ежко. – Трябва да кажа на приятелите си!

И хукна навън.

– Видяхте ли падащите звезди? – викна Ежко, щом зърна на полянката Лиско, мама Мишорана и двете ѝ мишлета.

– Аз видях цели три! – похвали се Зайко и радостно подскочи.

– Може ли да останем и да гледаме падащите звезди? – попита едно от малките мишлета.

– Добре – кимна мама Мишорана. – Но нека извикаме и язовеца Тино, за да сме всички заедно.